

A 180-as csapat pályázata a 2015-ben megrendezésre kerülő 56. Velencei Nemzetközi
Képzőművészeti Biennále Magyar Pavilon kiállítására

Tartalom

A 180-as csapat megbízásából Kettős Tamás kurátori pályázata:

1. A 180-as csapat magyar nyelvű pályázata
2. A 180-as csapat angol nyelvű pályázata
3. Látványtervek
4. Szakmai kivitelezési terv és költségvetés az Etwood kft -től
5. Alaprajz melléklet
6. Szakmai önéletrajz
7. Katalógus
8. Nyilatkozatok

- EGY VIDÁMPARK MAGÁNAPOKALIPSZISE –

A 180-AS CSAPAT tervezete Az 56. VELENCEI NEMZETKÖZI KÉPZŐMŰVÉSZETI BIENNÁLÉ magyar pavilonjában rendezendő kiállításra:

ILDIÁN ELZA esztéta, író, esszéíró, slammer új, készülő kötetében, a „NAP LÓ”-ban van egy mondat, az „egy vidámpark magánapokalipszise” nevezetű, amely e kiállítás hívószava lett.

A 180-AS CSAPAT ebben a formájában egy külön erre a projektre létrehozott művészcsoport, melynek hat tagja ILDIÁN ELZA szellemi inspirációjának műtárgyi manifesztációit alkotja.

Van közöttük három képzőművész, egy intermediaművész és két szobrász, akik más-más formációban mindannyian dolgoztak már együtt szellemi alkotóműhelyekben.

A csoport elsődleges célja a felfedezés és önismeret fokozása a művészet minden lehetséges eszközével. Körüljárni egy-egy tematikát, amely minden tag számára serkentő szellemi kihívás, ezért konszenzusos.

A csoport tagjai gyakran egy-egy irodalmi vagy zeneművet, esszét, verset vagy egy paradoxont vesznek alapul, hogy annak „több mint illusztrációjára” vállalkozzanak.

A csoport az interaktivitás és az anonimitás egymást kizárónak tűnő gesztusát kívánja termékeny módon reprezentálni, az alkotók személyisége háttérben marad, hangsúly a műveken keresztül körüljár, és sajátos módon szolgált témán van.

Egy esetleges zártkörű, zsűri előtti reprezentáció esetén feltárható a tagok kiléte, ha az praktikus szempontokat szolgál.

Egyéb esetekben KETTŐS TAMÁS képzőművész-író felel a kommunikációért.

A 180-AS CSAPAT ILDIÁN ELZA esszéjéből kiindulva, szabadon közelítve a kérdést dolgozott, KETTŐS TAMÁS pedig négy alkotás kivitelezésében, kivitelezhetőségében is segédkezett, ezért a kurátori szerepkört is ő vállalta.

ILDIÁN ELZA élménye az azóta már bezárt budapesti VIDÁM PARK utolsó hétvégéjének hangulatát ötvözi a média hírek aktuális fenyegetettségével, az ország és a nagyvilág információ-folyamának lokális és globális félelmetességével.

A 180-AS CSAPAT név tudatos tisztelgés a 70-es, 80-as években aktív,

zenészekből és zeneszerzőkből álló, repetitív-minimál kamarazenét játszó
180-AS CSOPORT előtt.

Továbbá a VIDÁM PARK utolsó hétvégéjén, 2013. szeptember 28-án kihúzott
lottó nyerőszámainak {8, 25, 30, 38, 39, 40,} az összege, melyet ILDIÁN ELZA az
Óriáskeréken hallgatott hírekből tudott meg.

A 180-AS CSAPAT hat tagja a hat szám egyikének jelmezében vállalja az inkognitót.

Részletek ILDIÁN ELZA, „NAP LÓ” című készülő kötetéből:

„Bezárt a Budapesti Vidám Park.
2013. szeptember 30-án. Hétfőn.

...
...
...

Vasárnap ellátogattam gyerekkoromnak erre a mesés helyszínére, hogy a zárás előtt
még egyszer újraálmodjam, visszaidézzem ezt az izgató, félelmetes és mókás
játzóteret.

Az indoklás szerint a park veszteséges és nem korszerű, másnap végleg lakat alá
kerül. Vagyis, - a Főváros tervei szerint – egy-két műemléki elem kivételével jövőre
újranyt a park, immáron a kibővített Állatkert helyszíneivel.

Átalakulás egy Vidámpark rovására és egy Szomorúpark javára.

„Szomorúpark.”

Egy kedves néhai arisztokrata hölgy, Emma néni hívta így az Állatkertet.

Emma néni, aki zsetonáros-jegyszedő volt a Vidám Parkban ugyanúgy a régi világ
levegőjét árasztotta, mint vigyázott attrakciója, a szecessziós Scheffner-féle körhinta.
Vagy százszor beültetett az angyalkás hintóba, jóvoltából gyakori vendégek voltunk
itt nővéremmel, hétvégéket pörögve-forogva borzongtunk és nevtünk...

...
...
...

Úgy 30 éve, a Vidám Park fénykora óta nem jártam itt.

S ahogy Emma néni sincs már köztünk, úgy tűnt el a Kugli, a Röpcsi, a Ródlí,
a Krinolin, a Kalapács meg a Diridongó, nem láttam a Lökd meg a kecskét, sem a
Durr bele rongylabdáit, sem a Cápát, a Hernyót, sem az Ámor expresszt.

Nincs már meg a Kis Go-kart és a tóba toccsanó Vizisikló és leégett a régi
Elvarázsolt Kastély, uhh, mekkora varázslat volt...

Mert sebesebb, veszélyesebb és talmibb holmik hencegtek egy-egy retró mutatvány
mellett, gyorsabb vágyakat kell kiszolgálni.

De itt vagyok én, egy riadt embertenger közepén, akiknek holnap elveszik a játékát
mint Nemecektől a grundot, ezért most mindenki mohón és csalódottan
dodzsemezik és ezerrel szédül, és barlangvasutazik a Vidám Dzsungel Tiki maszkjai
közt, röpköd és özönöl a Space és a Sky neonkékje, hív a High, csak én
kapaszkodok újból az angyalkás hintóba, hogy 45 évesen hülyét csináljak magamból
a 16 éves Csabigyerek előtt...

...
...
...

Csaba az unokaöcsém, vendégem és kísérőm.

Nővérem extrém nagyfia, akivel mindig is cinkosok voltunk, egy nyegle kamasz Pécsről, akivel egy 50 fős családi buliról léptünk meg még koradélután, ez izgibb lesz, súgtam neki, hátsó ajtó, nyúlcipő...

De Csabi is megváltozott az utóbbi egy évben, csalódva tapasztalom, hogy nem izgul rá az eseményre. Félig titokban elszív egy cigit, fintorogva, de azért készségesen végigüli velem a Szellemvasutat, kétszer még mosolyog is illedelmesen, de nem varázsolja el az Elvarázsolt kastély, szavát alig venni, s ugyan megsokszorozza fitness-gyurmázott testét a tükörlabirintusban, a Torz tükrök képeit viszont szégyelli. Ahol meg idegesítő zenék szólnak, ott bedobja fülébe koponyás i-phone szettjét, úgy caplat mellettem. Ha átmegyek mesemondóba és bedobom a nosztalgiaát, akkor meg kikapja a fülcsit, kész végighallgatni az anyja és az én élményeimet, de villanyütés csak akkor éri, ha csinicsajok kacagnak el mellettünk, olyankor mágnesként tapad a szeme, az előbb 360 fokot fordult az a punk feje a nyaka körül míg teste illőn állt velem szemben, azt hittem megfullad szegény a rátekerdő zsinórtól. Nem mutatom persze, de egy kicsit csalódott vagyok, egyáltalán nem azt éli meg amit én, mért is élné, és nem azt látja; egy kicsit idegesít most a kölyök, egyedül kellett volna jönnöm, bocs-bocsi...

...
...
...

Meghívom egy hot-dogra és közben elmesélem neki, hogy majd 200 éve itt mulat a nép. Volt először Ökördülő, ez a mocsaras zsombék anno, aztán a mutatványosok bódévárosa, a Mutatványosok Uccája, később Wurstli virslivel, sörrel-borral, lóhajtányos kisóriáskerékkel, aztán meg hol Angol, hol meg Amerikai Parkként nagyzolt, meg Ős Budavárként, selejt anyagból rakva, volt makettváros késdobálóval, mulatókkal, bordélyal; Az Őszirózsás forradalom Nemzeti Parknak nevezte el, a Tanácsköztársaság Népparknak, 44-ben pedig Hungária Park, az 50-es évektől holnapig meg Vidám Park, nesze neked.

Figyelmét felcsigázandó mellékesen megjegyzem, hogy valaha játszott itt egy Liliputi színházacska is és itt laktak a törpe művészek a Liliputi apró faluban, meseházikóik külön látványosság volt. De itt volt régen a Planetárium, a Feszty Körkép és a Nyíllövölde. Még annak előtte pokoli bugyrok vonzották a borzongókat, kardnyelők, sziámi ikrek, tűzokádók és deformáltak papírkosztümben; cigányasszonyok jósoltak és kikiáltók rikácsoltak, képmutogatók képmutogattak és lacikonyhák etettek degeszre, itt tuszkolták közönség elé a gyerekfejű torzszülöttet, Madárfejű Lajcsikát és a 140 kilós óriásbébit, Hemperger Boriskát, itt sodort cigit – csak a szájával! – a végtagnélküli ember, Maud, és itt parolázott Kosch Hedi, a férfinő Háromfülű Boldizsárral akinek két orra volt...és még akkor sem költöztek el innen a Freak-ek, amikor meghaltak, mert formalinban lebegő kitömött testükön tovább lehetett borzongani meg a Boncterem egyéb gusztustalanságain.

...
...
...

Ez azért odaver a fiúnak, figyel és kérdez.

Én meg mondom a gondom szűretlenül.

De ahogy beszélek ki a fejemből, alattomos szorongás kúszik a tarkómra.

Aztán elkap egy gondolatmenet, kilövök mint a rakéta, úgy folytatom.

Hogy micsoda szembetűnő kontraszt van az ó és az új pörgentyűk esztétikájában.

A boldog békeidők klasszikus játékaibajószak és komótosak, a klasszik diktatúrák játékaib propagandisztikusak voltak, az újak viszont gyomorforogatóan gyorsak, nem bolondoznak, hanem őrültek. Extrém forgás és hipergagyi vásári alpáriság, rengeteg a csilivili uv-lila-neon-zöld meg a pink. És tényleg szar a zene, flotty. Ez a végóráit táncoló park csodálja az agresszív szerkezetet, a brutál high-techet és a csillámló giccset, imádja az úrhajók világát és a haditechnikát.

Kedélyem ott ragadhatott a hullámvasúton, fel-le –szét-szana, mint a tömeg és a zaj. Mert ugyan a szórakozásban az is szórakoztató, ha az ember óhatatlanul analizálja a szórakozást, de ez már a szomorúparkot idézi, mert bezár az értelmezésbe s kizár az átélésből.

Ahogy a szabadság átéléséből kizárt állat, ez már a bezárt állat nyomorúsága. Csodáltam azokat, akik, mint kislánykori önmagam, felszabadultan sikítanak a ringlispíren, és szégyelltem, hogy most meglessem titkukat.

A létforgatag szórakoztató modellezésében viszont, mint itt a Vidámban, az ember gyereke leképezi a létforgatagba való vetettségét, de egyszersmind, mert durván túlzó, ki is karikírozza azt.

Ez a planéták paródiája! Egy felbolydult univerzum modellje. Egy bespedezett Planetátium.

Igen, mert mint itt minden bolygó, minden bolyongó úgy oldaná szamszarai szorongását, hogy létforgatagbéli pörgését, vágyait alul fölül kiengedi, szédületét ájulásig fokozza, mint a kacsizó-pörcsizó kislányok önkívületi tánca,..elővarázsolja szorongását, beleül félelmeibe, keresi artikulátlan üvöltését, sikolyát a zuhanó sebességben, lemegy állatba, a vidámpark volt az igazi állatkert basszameg.

...

Az egész lehetetlen helyzet ambivalenciájából az Óriáskerék emelt ki. Egy végóráit táncoló vadmese közepén, az öcsivel, szökésben, záróakkordnak épp jó lesz.

...

Vagy egy fél órát kellett várni, hogy beszállhassunk.

Viszont a szomszéd attrakcióból valami DjMc olyan idegtépő zenét nyomatott amilyen hangosan. Csabi meg: -Sorry, Elza, aztán megint bedugta a füleit egy másik zenével. Hardcore-t hallgatott, afféle punkerka volt a szentem. Kemény zenékre gyúrt és mint a Polip, nyolc karral dobolt. Megértettem őt.

Lassan belibbent a kabinunk, fehér csónak.

...

Bevallom tizenévesen én nem is mertem beülni. Kislányként olyan gigantikus volt az a kerék, amit csak óriások használnak, a felnőttek.

Később se próbálkoztam. Szóval sohasem ültem még az Óriáskeréken.

És ezt el akartam mondani Csabinak, de neki még mindig be volt drótozva a füle.

Hogy most először ülök itt én is, és hogy izgulok, de nem félek, de azért ez egyre magasabb hallod. De nem hallotta.

- Hahó!

- Miva?

- Na ne már szépöcsém, úgy ülsz itt a felhők közt mintha metrón utaznál...mutasd, mit hallgatsz!?

Ő feleszmélt, és talán túlzó udvariassággal a fülembé nyomta a liliputi hangfalakat.

De pechemre, - vagy szerencsémre, - mert egy kicsit le akartam halkítani a Meteors
dübörgő psychobillyét véletlenül megnyomhattam a készüléken egy másik gombócot,
amitől is az sávot váltott és váratlanul egy kereskedelmi rádió híreibe csöppentem.
Ültem Budapest tetején a lemenő napban zöldhajú unokaöcsémrel, egy ringó
kabinban, kavargó érzéseimet tériszonnal támogatva, felnőttem én is, és engem
már végleg kizár a bazár, míg egy rémhírfolyam sztereóban adja a bajt.
Mert ahelyett, hogy ha csak percekre is, de a magasság megidézésével alatt,
a völgyben hagyjam a nyüzsgő forgalmat és a fennköltebb ideák világába léptem
volna, egy világforgatagba keveredtem.
Egy lokális forgatag zárótáncából egy globális világforgatagba, a két forgalom
kereszteződésébe...

...
...
...

Bénító volt, ahogy csak nekem beszélt, személyesen engem nyomasztott a bemondó
tárgyilagosságában is hatásvadász profizmusával. Adta a savat rendesen.
Hát itt kell megtudnom, hogy brutál méretű aszteroida húz el épp a Föld mellett, ahol
kigyulladt turistahajók vergődnek erősödő szélsőségesek hullámverései közt, mert
szmogba borultak az öngyilkos merényletek is, és csak feldúsult a kémbostrány, mint
az urán; és kisiklott meghaltak ütköztek a késsel kirabolt felrobbant trafikokkal, amikor a
15.000 kirúgott munkás tájfunthoz kapott végkielégítésként és sporthíreket, csak a hatos
lottót nem vitte el senki, mert kinek jutna eszébeixelni a 8-ast, a 25-öst, a 30-ast,
a 38-ast, a 39-est meg a 40-est!
Mindezt persze durva hangerőn, mert a hangerőszabályzót azóta se találom.
-Te min nevezsz? – kérdezte Csaba, némi ijedtséggel arcain.
- Egy vidámpark magánapokalipsziséén, kedves barátom.

...
...
... ”

Eddig tehát az idézet, melyet inspirációs forrásnak tekintettünk s amely szöveg ilyen
terjedelemben inkább egy lehetséges katalógusban jelenne meg, míg a biennálé
fogadóterében egy tömör de lényegi kivonat csupán.
Egyértelmű utalásokat tennénk arra vonatkozóan viszont,
hogy „vidámparki” sétára invitáljuk a nagyérdeműt.

A rendelkezésre álló teret-tereket hat egységre osztanánk,
hogy a hat művész reflexiói érvényre jussanak.

MŰLEÍRÁSOK:

1. tér:

NYOLC koncepciója:

- LEBEGÉS -

„A gravitációnak nem kell reklám”

F. L. L.

Régóta foglalkoztat a súlytalanság játéktere és a súlytalanság kergetésének hiábavalósága. A modern ember szökne már szívesen a súlytalanságba, el innen valahová, ahol az élet nem olyan súlyos.

Elképzeltem egy parkot, ahol olyasféle lufiruhákban lehetne sétálni, mint amilyenekben a kamionokon csücsülnek a hurkás gumireklámemberkéék, a Michelin figurák.

Lenne a park bejáratánál egy lufiárus néni vagy bácsi, aki héliumot diktálna az ember citromsárga duplafalú plasztikruhájába, Parancsoljanak, milyen súlytalanságot szabad, holdbélit vagy marsbélit szeretne, aztán egy méretség után, {súly - magasság} a gázok jóvoltából 5-6 méteres léptekkel, könnyített súlyát libegve sétáltatná.

Annak az embernek, aki mindenáron le akarna lépni a Földről, az űrkutatásnak ezen, korai, kezdetleges szakaszában, amikor csak oly keveseknek adatik meg a kiváltság, hogy űrkabinjaikban létra nélkül kicserélhessék a villanykörtét a plafonon, ez az elővigasztaló antigravitátor egy megvalósult ajándék-álom volna. Ezek a szabadidőparkokban tett könnyített séták a gyakorlás terepei lehetnének, mielőtt át nem költözünk egy másik galaxisba, ahol zöldebb a zöld és az éttermekben lebeg a választék, csak rá kell úszni, mint a rablóhal.

Nos, részünkről a dolgot nemcsak azért nem erőltetjük, mert egy 70-80 kilós ember megemelintéséhez kb. 40 köbméter hélium kéne, hanem mert ezt az élményt önnön reciprokának felmutatásával óhajtjuk kiváltani.

A fogadótérben sejtelmes zöldes fény, a falakon padlótól plafonig vetítés, a lebegés képei hívogatnak: egymásra montírozva a már említett úrkabin lakóinak hétköznapijai, vizalatti világokkal és a Holdséta klasszikus jeleneteivel, míg a nézők egy a teret teljesen kitöltő vaslemezen állnak: mágnespapucsban. A látogatók, mint azt a kastélymúzeumokban szokás, múzeumi papucsockat kell felhúzzanak, jelen esetben mágnespapucsockat, s csak így tudják megközelíteni a többi termet, ahol, immár hátrahagyva a vasmezőt, önnön súlyukkal is megkönnyebbülten mehetnek tovább.

2. tér:

HUSZONÖT terve:

- WELLNESS BÜFÉ –

Ebbe a térbe érve mintha egy giga szalmabála házba lépnénk, egy szalmabála pajtába.

A vakolatlan szalmabála-téglákból rakott falak faktúráját négy rendhagyó „tégla” uralja.

A négy szalmabála méretű doboz, építőelemként illeszkedik a síkba, fejmagasságban. A négy doboz egy-egy nagyképernyős televízió, vagyis televízió-mikrohullámú sütő egyben, telemikrovízió.

A tévékben hírek, hírtévék. Nemzetközi hírfolyamba csöppent a látogató, 2015 aktuális hírei mennek párhuzamosan, mintha egy hírtévéáruházban lennénk. A készülékek mellett csinos hostess lányok kínálnak kávéval, teával vagy forró főlgolyókkal. Ha valaki inna egy kávé, vagy kér egy forró sárgolyót, úgy a lányok kinyitják a képernyőket s a mögöttük található mikrókba helyezik a kívánt terméket. A vendégnek csak az utónevét kell bediktálnia, {pl, Peter vagy Rasmussen} amit a hostess begépel egy memóriába.

Mikor a kért termék felforrósodott, a gép nem csönget, mint a mikrók általában, hanem a hírolvasó hölgy vagy úr, megszakítva az adást kiszól a vendégnek:

- Ez most csak neked Péter! Egészségedre! – majd folytatja a hírolvasást.

Egy arcfelismerő tudniillik rögzíti az utolsó képek egyikét, beolvassa a bemondó arcát, lemodellezi s ha kész a forró, egy animáció segítségével személyesen kiköszön a látogatónak.

Jól értesültség és figyelem.

A személyre szabott hírek világának elengedhetetlen kelléke.

Az informáltság és az individualizmus groteszk dualizmusa.

Egészségedre.

3.

HARMINC dolgozata:
- YIN-YANG-PING-PONG –

„Véletleneid belőled fakadnak”

B. M.

Ez a tér fekete és fehér.

A terem közepén klasszikus pingpong meccs zajlik.

A „szerencsés játékosokat” jó esetben a látogatók közül sorsolják, más esetben belső ember játszik.

A közönség enyhe lejtésű padosorokból követheti az eseményeket.

A játékosok 11-es meccseket vívnak a mai, modern olimpiai és világversenyek gyakorlatához híven, csak hogy egy rendhagyó, egy többletfunkcióval kiegészített asztalon.

Az asztal mérete korrekt pingpongasztal méret, 2,74 m hosszú, 1,525 m széles és 76 cm magas.

Az asztal felülete viszont nem sötétzöld vagy kék, hanem fekete – fehér.

2 x 2 cm – es oldalú fekete-fehér négyzetek borítják, egy pingpongasztalnyi sakktáblán folyik a meccs.

A háló fehér, a hálótartó vasak feketék.

A labda gömbje ugyanúgy 38 mm átmérőjű, viszont fekete-fehér.

A pingponglabda egy térbe kibontott yin – yang szimbólum.

Fekete térfelén kerek fehér sziget, ugyanúgy, mint fehér térfelén kerek fekete folt.

Az asztal is játszik. Tud számolni.

Azt számolja, hogy ha az egyik játékos elüti a fekete-fehér labdát, akkor az az ellenfél térfelén fektéjével fehér színen, avagy feketén fehérjével landol-e, vagy pedig fehérrel fehérre, netán feketével feketére érkezik.

Ez a speciálisan megépítendő konstrukció többfajta szabályú játék lehetőségét kínálja, ahol minden esetben „harmadik játékosként” a szerencse istennője is játszik.

Így van ez persze az összes sport-játékban, csak itt szembetűnően, hangsúlyosabban megjelenítve.

Mint ahogy a sakknál, vagy a pingpongnál eleve sorshúzással indul, ki milyen színnel játszik s így ki lesz a nyitójátékos vagy a kezdő adogató, úgy itt is sorsolás dönt a meccsek bizonyos szabályairól.

A yin-yang-ping-ponggal játszható mérkőzésekből a biennálén hármat lehet kipróbálni:

1: Az első típusú játékban minden játékos pár sorsolással maga dönti el, hogy 1-től 4-ig mennyit érjenek a különböző találatok.

Hogy mennyi pluszpontot érjen, ha fehérrel feketére, fehérrel fehérre érkezik a labda, s ugyanígy egy, kettő, három vagy négy pontot érjen az, ha a labda feketéjével a saját színén landol, vagy feketéjével fehér négyzetre érkezik.

Az asztalt tudniillik mikroszenzorok borítják, ezek adják a mintázatot s érzékelik, hogy fekete vagy fehér felével érintkezik velük a labda.

Az asztalba rejtett számítógép memóriája minden labdamenet elején kétszer számolja az adogató találatait, hiszen aki szervál, az előbb saját térfelének labda érintésével nyit, utána pattan csak az ellenfél területére, onnantól a labdamenet során csak az ellenfél területén ejtett találatait méri.

A játékos, legyen az még oly profi is, aligha tudja befolyásolni, hogy a pörgő-forgó gömb miként érkezen s hová, számolni azt meg végképp lehetetlen.

Koncentrálnia a szabályos labdamenetekre kell, mert itt a meccs végeredményét a rendes és a rendhagyó játék pontjainak összege adja.

A játékos a meccs alatt nem látja, hogy hogy is áll valójában, hogy Fortuna miként alakítja az eredményt, ez a közönséget illeti, akik a meccset is élvezhetik, és a kijelzőt is figyelhetik egy időben. Lehet, hogy az „A” játékos 7 : 5 - re vezet éppen, de valójában 96 : 79 – re a „B” játékos húzott el a random poénok miatt, s lehet, hiába nyeri a meccset 11 : 9 – re, összegezve a végén, meglehet 234 : 188 – ra kikapott.

Vagy még nagyobb fölényel nyert.

Vagy egál lett!

Mert a yin-yang-ping-pongnak elvileg és gyakorlatilag is lehetséges az egál.

2. típusú, egyszerűbb verzió szerint nem érdekesek az azonos színek találkozásai, csak ha fekete fehérrel, csak ha ellenkező szín érint ellenkező színt, az számít egy-egy plusz pontnak. Amelyik játékos –malaca- több ilyen produkál, továbbá nem kenik el a száját annyira, hogy veresége a valódi meccs eredményén érdemben változtasson, úgy nyerhet.

A yin-yang-ping-pongnak minden játékosnak el kell fogadnia, hogy a valós végeredmény kvalitásainak és szerencséjének végösszege.

Mint az életben.

A 3. típusú találkozások szerint a yin-yang-ping-pongnak nem az a lényege, hogy minél több pontot gyűjtünk, hanem a bennünk lévő sötétség integrálása és a dualizmus oldása, a balanszírozás és a kiegyenlítés. Következésképpen itt nem számít a meccs klasszikus kimenetele.

A közel tíz percnyi játékidőben a mennél hosszabb menetek számítanak, a labda asztalon tartása, mikor csak tenyeresre, vagy fonákra melegítenek a fejek.

Itt is két-két labdamenetenkénti váltott szervával játszanak, míg egy gong véget nem vet a játékidőnek.

Az asztal itt azt számolja, hogy hányszor ért fehér – fehéret és fekete – feketét, tehát mindkét játékosnál kijön egy aránypár.

Mondjuk, ha az „A” versenyzőnél 31 fehér találkozás volt és 39 fekete, a „B” bajnoknál meg 42 fehér és 20 fekete, akkor az „A” játékos nyert, mert „csak” 9 pont volt az eltérés, míg „B” játékosnál az olló széjjelebb nyílt és 22 egységnyi volt a különbség yinje és yangja között. Abszolút győztes itt tényleg az egállal végződő játékos lenne, aki ugyanannyi feketét ütött, mint amennyi fehéret, mert ott, - szerencse vagy sem – a legkiegyensúlyozottabb az ellentétek dilemmája.

4.

HARMINCNYOLC megközelítése:

- CSAK TISZTA FORRÁSBÓL –

A negyedik térbe lépve az ember, - az eddigiekhez képest – klasszikusabb arculatú tárlatba érkezik.

Klasszikusabb, mert szemsíkba körben 30 azonos méretű, keretezett táblakép lóg.

Klasszikus múzeumi reprezentáció, mintha egy kortárs gyűjtemény lenne.

Főleg absztraktok, színesek, sok firka, mintha kortárs vadak vagy primitívek lennének, valami új vadnaív gesztusfestészet?

Pollock, vagy A. R. Penck, vagy Basquiat áthallások, tetkósok vagy firkászok?

A látottakat többnyelvű tabló segít értelmezni:

A szöveg arról tudósít, hogy 2015 januárjában Magyarországon és egy két magyarlakta területen, mindösszesen 30 helyen – itt térkép mutatja, hogy mely helyeken – úgynevezett „graffiticsapdák” lettek kihelyezve, majd áprilisban begyűjtve.

„A „graffiticsapdák” olyan helyeken lettek környezetükhöz illesztve, ahol aktív utcai reprezentáció folyik, s ahol az újonnan kihelyezett táblák vélhetően nem maradnak majd érintetlenül.

Agyonfirkált budapesti utca, tér vagy romkocsmazugba került farost, rétegelt lemez, papundekli, osb lap, műanyag és deszkatábla,

állomások, várótermek, underground koncerthelyszínek, boltok és kocsmák környékére betonitlap, lambéria, vagy szövet,

megfestett, megfűjt, karcolt és matricázott felületek lettek új, még tiszta, de ipari kerítés elemmel invitálva,

szét tag-elt és utcai falíújságnak tekintett villamos vagy buszmegállóba frissültek plexilapok,

és legális utcaművészeti helyekre kihívó, kvalitásmozdító felületek.”

Az így kikerülő elemeknek – graffiticsapdáknak - három, három és fél hónapjuk van arra, hogy begyűtsék a műveket, magukra vegyék a környék rezgéseit; grafikákat szeizmografáljanak, megismerjék s megismertessék velünk azokat a tacepaókat, szlogeneket, vágyakat és káromkodásokat, saját logókat, fujkát-fröccsenést-utcazajt, karcolt, stencilezett jeleket, kézjegyeket, amelyeket a környék lakói amúgy is megjelenítettek volna.

Van viszont még egy eleme a tárlatnak, amelyről a tabló tudósít, mégpedig egy hang elem, mely mindvégig szól, tisztán, hangosan, de nem zavaróan a hangfalakból. Amíg a szociológiai, pszichológiai, politikai, emocionális és a hétköznapi kreativitás hiányától agresszív képi rétegekre felkúszik az ország sárkánygyíkszín ornamense, addig a térben Kodály Zoltán és Bartók Béla gramofongyűjtéséből hallunk énekeseket, regösöket és „adatközlőket”, mintegy száz évvel ez előttről.

5. tér:

HARMINCKILENC munkája:

- PÁRHUZAMOS -

A terem világos és tiszta, a hőmérséklet Velence aktuális hőmérséklete.
Madárfütty. Csicssergés.

A paravánokon kimondottan szép tipográfiával szavak. Fogalmak.

A falak fehérjétől épphogy csak elütő, halvány pasztellkalligráfiák sok-sok nyelven.

Méz – szín betűk, mézzel festett szavak.

Mint amikor egy étterem minden náció nyelvén kíván jó étvágyat.

„bőség – bizalom - derű - munka - öröm - béke – hála – aratás – szentség ”

A villanyvilágítást viszont beépített relé szakítja meg, mert ebben, a teremben párhuzamosan két kiállítás is megélhető.

A két kiállítás két percenként váltja egymást.

Az egyik percben azok az alapszavaink, melyek a vallási brosrák, utcai hittérítők, tévéprédikátorok, erkölcstankönyvek, példázatok és giccsbe hajló ezo-hirdetések által közhelyekké degradáltatott és unásig ürített, de amelyek mélységüknél fogva mégis kifoszthatatlanok, amelyek egyszerűségükben a mai szemnek ambivalensek, amelyek már nyugalomuk miatt is felkavaróak,..lassan eltűnnek, helyüket sötét félhomály veszi át és szél.

Két perc szél, a szélgép motorja és hűvös,

aztán méz,

aztán megint szél és hűvös...

idill..

kiszolgáltatott halandó.

Ég, mint az olajfűrótornyok és gázmezők lángja a magasban,
s így egyszerre hatalmi, háborús jelkép is, de esztétikájában a figyelem és a
lelkiismeret fellobbanásának eszköze.

Igen, játék a tűzzel, de nem tűzijáték.

Ez az égő kép, képzet zárja a tárlatot, jelentése nem lehet független a tűz áldásos
vagy pusztító természetének általunk megidézett szerepétől.

Tehát saját magunktól.

- THE PRIVATE APOCALYPSE OF AN AMUSEMENT PARK –

The planned exhibition in the Hungarian pavilion of Team 180 for the 56th VENICE
BIENNALE art exhibition:

Elza ILDIÁN aesthete, writer, essayist, slammer has a sentence in her book (in
preparation) NAP-LÓ (diary, or sun-horse) there is an expression “the private
apocalypse of an amusement park” that became the catchphrase of the design of this
exhibition.

TEAM 180 in this form is a group of artists who gathered only for this project. The six
members are the art manifestation of Elza ILDIÁN’s spiritual inspiration.

There are three fine artists, one inter-media artist and two sculptors, who all have
already worked together in different teams in different intellectual art workshops.
The primary goal of the group is to enhance exploration and self-recognition by all
possible tools of arts. Walking around a topic which is an inspiring intellectual
challenge for everybody, that’s why it is based on a consensus.
The members of the group often take a piece of literature or music, an essay, poem,
or a paradox as a starting point and they undertake to create “more than illustrations”.

The group intends to fruitfully present the gesture of interactivity and anonymity at the
same time which may sound as excluding each other. The personality of the creators
stay in the background, the emphasis is on the specially served topic which is
explored through the pieces of artwork.

The identity of the members may be revealed in case it serves practical purposes
and there is a private presentation in front of a jury. In other cases, Tamás KETTŐS
fine artist, writer are responsible for the communication.

The TEAM 180 has worked on this job taking Elza ILDIÁN’s essay as a starting point
approaching it freely. Koppány VARGA curator coordinated the process, Tamás
KETTŐS helped in the feasibility and implementation of the four artworks.

Elza ILDIÁN’s experience about the Amusement Park in Budapest, which has been
closed since then, shows the atmosphere of the park’s last weekend combined with
the actual threats from the media, and the grimness of the local or global news’
streams from the country and the world.

The name: TEAM 180 is a conscious salute to the musicians called GROUP 180, who were active in the 70s and 80s, playing repetitive-minimal chamber music. Furthermore, it is the sum of the numbers {8, 25, 30, 38, 39, 40,} drawn on the lottery on the last weekend of the Amusement Park on 28th September 2013, Elza ILDIÁN heard the news on the radio while sitting on the Ferris Wheel of the amusement park.

Each of the six members of the TEAM 180 is disguised as one of the numbers, this is their incognito.

Passages from ELZA ILDIÁN's book (in preparation) called „NAP-LÓ”:

“The Budapest Amusement Park closed.

On 30th September 2013. Monday

...

...

...

Sunday I visited this fabulous site of my childhood to re-dream, recall this stirring, fearsome and fun playground before it is closed.

According to the justification, it was not profitable and modern, it will be locked the next day for good. That is to say – according to the plans of the City – the park will be reopened except some art relics but with some added sites of the zoo.

Transformation on the expense of the Amusement Park and in favour of the Sad Park.

“Sad Park.”

A charming, formerly aristocratic lady, Aunt Emma called the zoo this.

Aunt Emma was a chip vendor, ticket inspector in the Amusement Park and she flooded the same air of the old times as her protected attraction, the Art Nouveau style merry-go-around by Scheffner.

She put me at least a hundred times in the carriage with angels, we were frequent guests here with my sister thanks to her, spending the weekend revolving and spinning while shivering and laughing...

...

...

...

I haven't been here for about thirty years since the hay days of the Amusement Park. And as Aunt Emma is not among us anymore, that is how the games disappeared: the Tenpins, the Plane, the Sledge, the Crinoline, the Hammer and the Wasp, I haven't seen the Push-the-goat, neither the rag balls of the Bum-Into-It, or the Shark, the Caterpillar or Amor Express.

The Little Go-Kart and the Grass Snake splashing into the lake are not there anymore, and the Enhanced Castle burnt down, oh, what a great enhancement that was...

Because quicker, more dangerous and phonier things were bragging next to the retro stunts and quicker desires had to be fulfilled.

But here I am in the middle of a crowd of people, somebody whose toy is going to be taken away tomorrow like the sand-lot was taken from Nemecek so now everybody

is driving a dodgem and feels dizzy eagerly and disappointedly. They are all travelling in the cave train among the Tiki masks, the neon blue of the Space and the Sky is flying and flooding all around, the High is calling but I am just holding on to the carriage with angels to make a fool of myself at the age of forty-five in front of Csabiboy.

...

...

...

Csaba is my nephew, my guest and escort.

My sister's extremely big boy, who we have always been accomplices with, a flippant teenager from Pécs, who I left a 50-person family gathering with early afternoon, this will be more exciting, I whispered to him, backdoor, run...

But Csabi has also changed last year; I was disappointed to see that he is not really excited about the event. Half secretly he smokes a cigarette, he is sitting with me on the Ghost Train making faces but willingly sitting all the ride, he smiles twice politely, but he is not enhanced by the Enhanced Castle, I can hardly hear him say a word, and although his gym-shaped body's reflection is multiplied by hundreds in the mirrors of the labyrinth, he is ashamed by the misshapen images. And where we can hear annoying music he puts his skull patterned iphone set in his ear and that's how he was trudging next to me. If I become a story-teller and I start nostalgia he gets the earphones out and he is ready to listen to my and his mother's experiences but he is only struck by electricity when pretty girls are laughing by us, then his eyes are stuck like magnets, previously his punk head turned 360 degrees on his neck while his body stayed politely in front of me, I thought poor Csabi would suffocate from the wire around his neck. I do not show, of course, but I am a bit disappointed that he does not experience what I do, but why would he? And he does not even see the same; this kid is annoying me a bit, I should have come alone, sorry, sorry...

...

...

...

I buy him a hotdog and I tell him that people have been coming here to have fun for almost 200 years. Long time ago there was the Ökördűlő, this muddy hill, than the entertainers' stall city, the Street of Entertainers, later Fun Fair with sausage, wine, beer, a little Ferris Wheel moved by horses, than showed off as either English or American Park, and as Ancient Buda Castle made of scrap material, it was a model city with knife throwers, cheap pubs, night clubs, brothels; the Aster Revolution called it National Park, the Hungarian Soviet Republic called it the Park of the People, and in '44 Hungária Park, and from the 50s until today Amusement Park, take that!

To catch his attention I make a side-remark that once upon a time here was a Lilliput Theatre and the little actors and actresses lived here in the Lilliput village, their fabulous houses were a special attraction here. But here was the planetarium, the Feszty panorama painting and the arrow shooting field. Even before that evil places attracted the ones who wanted to shiver, sword swallowers, Siamese twins, fire swallowers, and deformed people in paper costumes; gipsy women told the future and town criers screamed, picture showers showed pictures, and tiny buffets filled you up, here were shown to the audience many creatures: the child-headed freak, the bird-headed Laci boy, the 140-kilo huge baby, Boriska Hemperger, here rolled cigarettes only with his lips the limbless man, Maud and here chapped hands Hedi

Kosch the manwoman with Three-eared Boldizsár who had two noses... and the freaks did not moved from here when they died, their stuffed bodies in formalin and other disgusting things from the autopsy room made people shiver for a long time on.

...

...

...

That gets him and he is paying attention and he is asking.

And I am just telling my issues without filter.

But as I am talking from my head, a sly anxiety is creeping up my nape.

Then a line of thoughts catches me, and I start like a rocket and continue.

That there is a significant contrast between the aesthetics of the old and the new spinners. The rides of the happy peacetimes were graceful and slow, the rides of the classic dictatorships were propagandistic but the new ones are sickeningly fast they are not fooling around, they are crazy. Extreme spinning and hyper worthless fair vulgarism; a lot of shiny UV-purple-neon-green and pink. And really shit music, slurp. This park is dancing its last hours and admiring the aggressive structure, the brutal high-tech and the glittering kitsch and adores the world of spaceships and army technology.

My good mood may have got stuck on the roller coaster, up and down, back and forth, like the crowd and the noise. And although in entertainment it is entertaining that one accidentally analyses the entertainment but that reminds me of sad park because it locks you in interpretation and locks you out from empathy.

As the animal which is locked out from the feeling of freedom, this is the misery of the caged animal. I have always admired those who, like me as a little girl, screamed freely on the merry-go-round and I was ashamed that I am peeping into their secret.

In the entertaining modelling of the whirling existence although here in the Park one pictures being whirled into the whirling existence and at the same time as it is exaggerating one makes a caricature of it.

This is the parody of the planets! The model of a stirred universe. A Planetary on speed.

Yes, because here, every planet, every wanderer would release their Samsaran anxiety that they let their revolving in the whirling existence and desires go on the top, increase their dizziness to fainting, as the waddling-dancing little girls' dancing delirium... conjure their anxiety, sit in their fears, searching for the inarticulate howl, their scream in the plummeting speed, become an animal, the amusement park was the real zoo, fuck it.

...

The Ferris wheel emerged from the ambivalence of the whole impossible situation.

In the middle of a wild story dancing its last hours, with my nephew, on the run, it will be good as a final accord.

...

But we had to wait at least half an hour to enter.

But at the nearby attraction the DJ played nerve-racking music so loud. Csabi said: Sorry, Elza. And plugged the earphones in his ears with a different type of music. He listened to hardcore; I think he was a kind of punk. He trained to hard music and as the Octopus; he played the drums with eight arms. I understood him.

Slowly our cabin floated in, a white boat.

...

I must confess, when I was a teenager I did not dare to sit in it. For a little girl, the wheel seemed gigantic that is used only by giants, the adults.

I wanted to tell it to Csabi, but his ears were still wired. Now that this is the first time I am sitting here, and I am excited but I am not afraid, but look, it is getting higher. But he did not hear it.

-Hey!

-What's up?

-Oh, come on, my son, you are sitting here among the clouds like you were travelling by metro... show me, what are you listening to?

He came to his senses, and maybe with too much politeness he put the tiny speakers in my ears.

But to my bad luck – or good one – because I wanted to turn down the volume on the Meteors' rumbling psycho-billy a bit, I may have pushed a different button on the machine and it changed channels and I found myself in the middle of the news of a commercial radio station. I was sitting on top of Budapest in the sunset with my green-haired nephew, in a rocking cabin, supporting my spinning feelings with agoraphobia, I became an adult myself, I am locked out from fairyland for good, and a bad news channel constantly pouring trouble in stereo.

Because instead of summoning the height for a few minutes, leaving the hustle and bustle in the valley, and stepping into the world of sublime ideas, I got into a whirling world.

From the final dance of a local whirl into a global world whirl, the intersection of the two traffics...

...

...

...

It was paralyzing that it was talking only to me, the speaker frustrated only me, personally with his objective although gimmicky professionalism. He gave what he had.

So I have to learn here that a brutal sized asteroid is passing by the Earth, where burning tourist boats are caught among strong waves because suicide murders are suffocated by smog, and the spy scandal is getting full of uranium; and it derailed, died, crashed with the tobacco shop that was robbed by a man with only a knife, when 15000 fired workers got typhoon as a severance pay and sports news, only the lottery was not taken, who would think about choosing 8, 25, 30, 38,, 39 and 40 on the same ticket.

All of this on top volume of course, because I haven't found the switch since then.

-What are you laughing at? – asked Csaba with a little fright on his face.

-At the private apocalypse of an amusement park, my dear friend.

...

...

... ”

So much for the quote, which we took as the source of inspiration, and the text which in such length could be in a possible catalogue, while in the reception hall of the biennale it is just the essence of the extract.

We would provide clear indications that we invite the audience for a walk in an amusement park.

We would divide the available space into six sections, so the six artists' reflections would have an effect.

DESCRIPTIONS:

1st space:

The conception of NUMBER EIGHT:

- FLOATING -

„ Gravitation does not need advertisement.”

F. L. L.

I have been interested in the available creativity and the futility of chasing zero gravity. The modern man would escape happily to zero gravity, away from here somewhere, where life is not that heavy.

I imagined a park, where you could walk in a kind of balloon clothing like the fat rubber men from the advertisements sitting on trucks, the Michelin figures.

There would be an old lady or gentleman at the entrance of the park who would pump helium into your yellow double-walled plastic overall.

Here you go, what kind of zero gravity do you want? On the Moon or on the Mars? Then after some measurements, weight and height, thanks to the gases, you could walk with 5-6 meter long steps, floating your light-weight body.

For those people who wanted to leave the Earth at all cost in this early and primitive stage of space research, when only a few people have this privilege to change the light bulb in their space cabin without a ladder, the pre-comforting antigravitator is dream present come true.

These lighted walks in these time parks would be the terrain for practice before we move into another galaxy, where green is greener and the food is floating in the restaurants, you just have to swim and catch it like the cat fish.

Well, from our side, we do not force this, not only because to lift a man who is 70-80 kilogram, we would need 40 cubic meters of helium, but we want to trigger this experience by showing its own inverse.

A 180-as csapat pályázata a 2015-ben megrendezésre kerülő 56. Velencei Nemzetközi
Képzőművészeti Biennále Magyar Pavilon kiállítására

Mysterious green light in the reception hall, screening on the walls from floor to ceiling, the pictures of floating are calling: pictures from the everyday lives of the aforementioned habitants of the space cabins shown on top of each other with underworld scenes and classic footages of the moon walk, while the audience is standing on a metal plate which fills the whole area, they are wearing magnet slippers.

The visitors, as it is usual in castle museums, have to put on museum slippers, in this case magnet slippers, that's the only way to approach the other rooms, where, leaving the iron floor behind, they can walk on carrying only their own weights.

2nd space:

The plan of NUMBER TWENTY-FIVE:

- WELLNESS BUFFET –

Arriving at this space feels like stepping into a huge straw house made of haystacks, a straw stable.

Four unconventional “bricks” dominate the fracture of the walls. They are made of haystack bricks and not plastered.

The four haystack-sized boxes fit in the wall like pieces of the structure at head height. The four boxes are four big screen televisions, i.e. a television and a microwave oven at the same time, a *telemicrovision*.

The news is in the televisions, news TVs. The visitor has come into an international news flood, the recent news of 2015 are constantly shown parallel as we were in a news television shop. Next to the devices there are hostess girls offering coffee, tea and hot groundballs. If somebody would like to drink a coffee, or asks for a hot mud ball, the girls open the screens and put the requested product in the microwave behind it. The guest only has to say their first name (eg. Peter or Rasmussen) and hostess types it into a memory.

When the requested product is hot, the machine does not beep as the microwaves do usually, but the announcer man or woman stops the program and tells to the guest:

-This is just for you Peter. Enjoy. – Then continues reading the news.

A face recognition tool records one of the last images, reads the announcer’s face and models the greeting of the visitor with an animation when the product is hot.

Attention and being well-informed.

Essential tool of the world of personalised news.

The grotesque dualism of information and individualism.

Enjoy!

3rd space

The essay of NUMBER THIRTY:
- YIN-YANG-PING-PONG –

„Your coincidences come from within.”

B. M.

This space is black and white.

There is a classic table tennis game in the middle.

In the best case, the “lucky players” are picked from the visitors, in other cases an insider person plays.

The players have matches up to eleven points according to the rules of modern Olympics and world championships practices but the table is not conventional, it has extra functions.

The size of the table is the correct 2,74 meters long and 1,525 meter wide and 76 centimetres high.

But the surface is not dark green or blue but black and white.

It is covered in black and white squares, their size is 2 cm x 2 cm, one plays in a table sized chessboard.

The net is white, the iron bars are black.

The ball’s diameter is the usual 38 mm but it is black and white.

The ball is a yin-yang symbol opened up in space.

On the black side a white island as well as a black patch on the white side.

The table also plays. It can count.

It counts whether the player hitting the ball lands it with a white area on white or black area; or the ball’s black area lands on a black or white area.

This specially built construction provides several new different game rules, where as a “third player” the goddess of luck” also player.

It is the case in most sports but here it is more striking, displayed more articulately.

As with chess or table tennis, the player’s colour is drawn so it decides who will start the game; with this game a raffle decides some of the rules.

From the matches that are possible, one can choose from three at the biennale:

1: In the first type of the game, the pair draws for themselves to decide how much does each hit worth from 1 to 4.

How many extra points it is to land on white with black, land on white with white; and so on, one, two, three or four point to land the ball’s black part on its own colour or to land on a white square.

The table is covered with micro sensors, they give the pattern and sense if the ball lands with its white or black surface on them.

The computer that is hidden in the table counts the hits of the server twice, first on their own side then on the other side as the one who serves, opens the game by hitting their own side first then the other’s. Afterwards it only counts the hits of the side of the opponent.

The player, even if it is a professional, can hardly influence how the spinning ball will land and where, and counting that is even more impossible.

They have to focus on fair rallies, because the end result will be summed from the regular and irregular point counting methods together.

During the game, the player cannot see the actual result and how Fortuna changes it, it is for the audience, who can enjoy the match and watch the screen at the same time. It may happen that player A is leads 7:5 but player B is far ahead with 96:79 because of random points and it is possible that he won the match 11:9 but at the end he lost 188:234.

Or won with a much greater difference.

Or it's a draw.

Because in yin-yang-ping-pong it is possible both theoretically and practically to have a draw.

2. type, easier version, according to this, the same colour meetings are not important, only when black meets white or opposite colours meet counts as an extra point. The player('s piggy) who makes more of them and does not lose so very badly to change the end result of the game may win.

In yin-yang-ping-pong, every player has to accept that the real result is the sum of their skills and luck together.

As in life.

According to the 3. type of meetings the essence of yin-yang-ping-pong is not to collect more points but to integrate our inner darkness and releasing the dualism, balancing and equalising. Consequently, the classic outcome of the match does not matter.

In the about ten minutes of playing, the length of the rallies count, keeping the ball on the table, when the players focus on only the backhand or the backstroke.

In this game, they also change the serves after two rallies until the sound of the gong stops the game.

The table counts here how many times white hit white and black hit black so both players have a ratio.

Let's say that contestant A had 31 white and 39 black meeting, and champion B had 42 white and 31 white, then player A wins because the difference there is only 9, as with player B the difference was 22 units between their yin and yang. The absolute winner is the one finishing with draw, the same amount of black and white hits, because there – luck or not – the dilemma of the opposites is more balanced.

4th space

The approach of NUMBER THIRTY-EIGHT:

- JUST FROM PURE SOURCE -

Entering the 4th space, one arrives at a more classic-looking exhibition compared to the previous ones.

It is more classical as at the level of the eyes there are 30 framed pictures, mostly the same size. Classic museum presentation, like it was a contemporary art collection.

Mostly abstracts, colourful, a lot of doodles; like the contemporary wilds were primitive. Or is it some kind of wild naive gesture painting?

Pollock, or A. R. Penck, or Basquiat cross talks, inked people or scribblers.

A multilingual pageant help to understand what you see:

“The text reports that in January 2015 “graffiti traps” were installed in Hungary and a few Hungarian inhabited areas (all in all thirty places). Here a map shows which places. And in April they were collected.

The “graffiti traps” were installed into their environment where is active representation on the streets, and the newly posted boards will not stay untouched.

Over-doodled street, square in Budapest or a piece of fibreboard in a nook of a ruin pub, plywood, pasteboard, OSB board, plastic and wooden boards, stations, waiting rooms, underground concert venues, shops’ and pubs’ neighbourhoods, ebonite board, panelling, drape, painted, blown, scratched and stickered surfaces were inviting with new, still clean but with industrial fence parts, over-tagged, tram and bus stations’ plexi-glass walls considered as bulletin boards were renewed, and challenging, quality inspiring were put to legal street art places.”

These installed elements – the graffiti traps – have 3 or 3 and a half months to collect their art works, to put on the areas vibrations; to seismograph some graphics, to learn about and introduce the posters, slogans, desires and curses, own logos, tags, flashes, street noises, scratched, glued signs, signatures that the inhabitants of the area would have visualised anyway.

But there is another element of this exhibition that the pageant reports about, namely the sound element, which is constantly heard, clearly, loud but not disturbingly from the speakers.

While the country’s dragon-coloured ornament is sneaking up visual layers, which are aggressive because they are lacking sociological, psychological, political, emotional and everyday creativity, you can listen to singers, story tellers, “data sources” from the gramophone collections of Zoltán Kodály and Béla Bartók from one hundred years ago.

6th space:

The attraction of NUMBER FORTY:

- FIREFLAG –

Dimness. Almost darkness.

A lamp is barely needed; a monumental source of light dominates the place,
a huge fire flag.

The fire as a flag.

The fire flag is the ruler of the flags.

The flaring fire flag is the lion of the flags.

Burns like fire, fire flairs, as some ancient pagan fire – a relic.

It is like eternal fire, a huge sanctuary lamp.

The fire flag is the memento of the burnt flags in the world.

The fire flag is the live, monument with a torch of all the flags in the world that were
burnt because of hatred.

It cannot be burnt because it is burning. Like fire.

The metal post, growing out from a post like the monuments of heroes, is moving
slowly, it is big, like a ziggurat and safe. The pedestal, which one can go up to, hides
the flag post's equipment: the spherical joint that ensures the portability of the flag
and the gas tap and gas tank that provide the fire.

The flag pole can move in circles and eights.

The "fabric" of the fire flag is a thin metal net with little jets as used in modern stoves.

Because the fire flag is archaic and modern at the same time.

It is the proud titanic symbol of our age which is at the same time – finite – dependant
on the resources, vulnerable mortal.

Burns like the flame of the oil rags and gas fields up high, so it is a symbol of power
and war also but it is the tool of raising consciousness and attention with its
aesthetics.

Yes, it is a working fire but not fireworks.

This burning picture, concept, closes the exhibition, its meaning cannot be
independent from the beneficial or destructive nature of role of the fire that we
summoned.

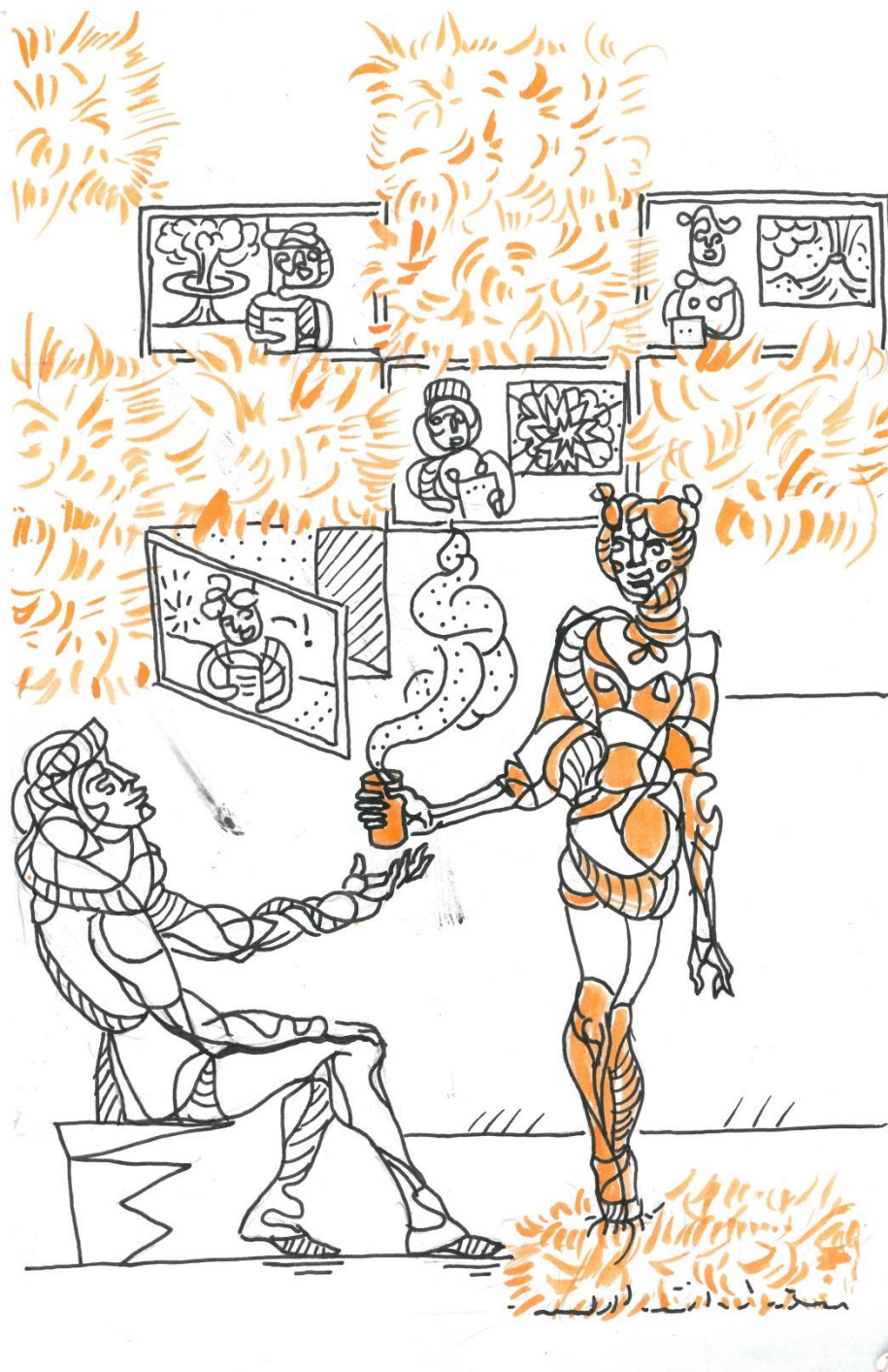
So, from ourselves.

LEBEGÉS

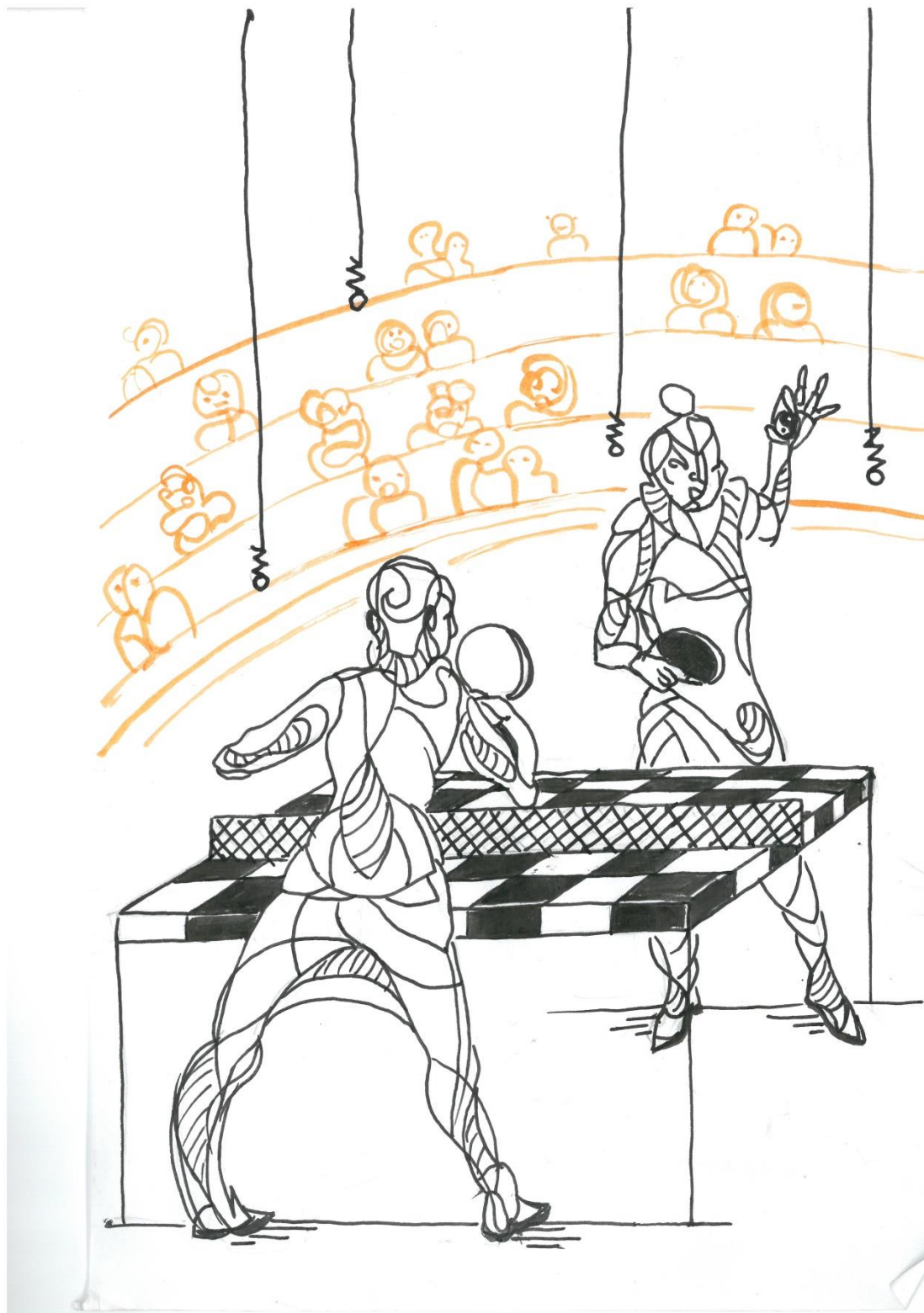

WELLNESS BÜFÉ

A

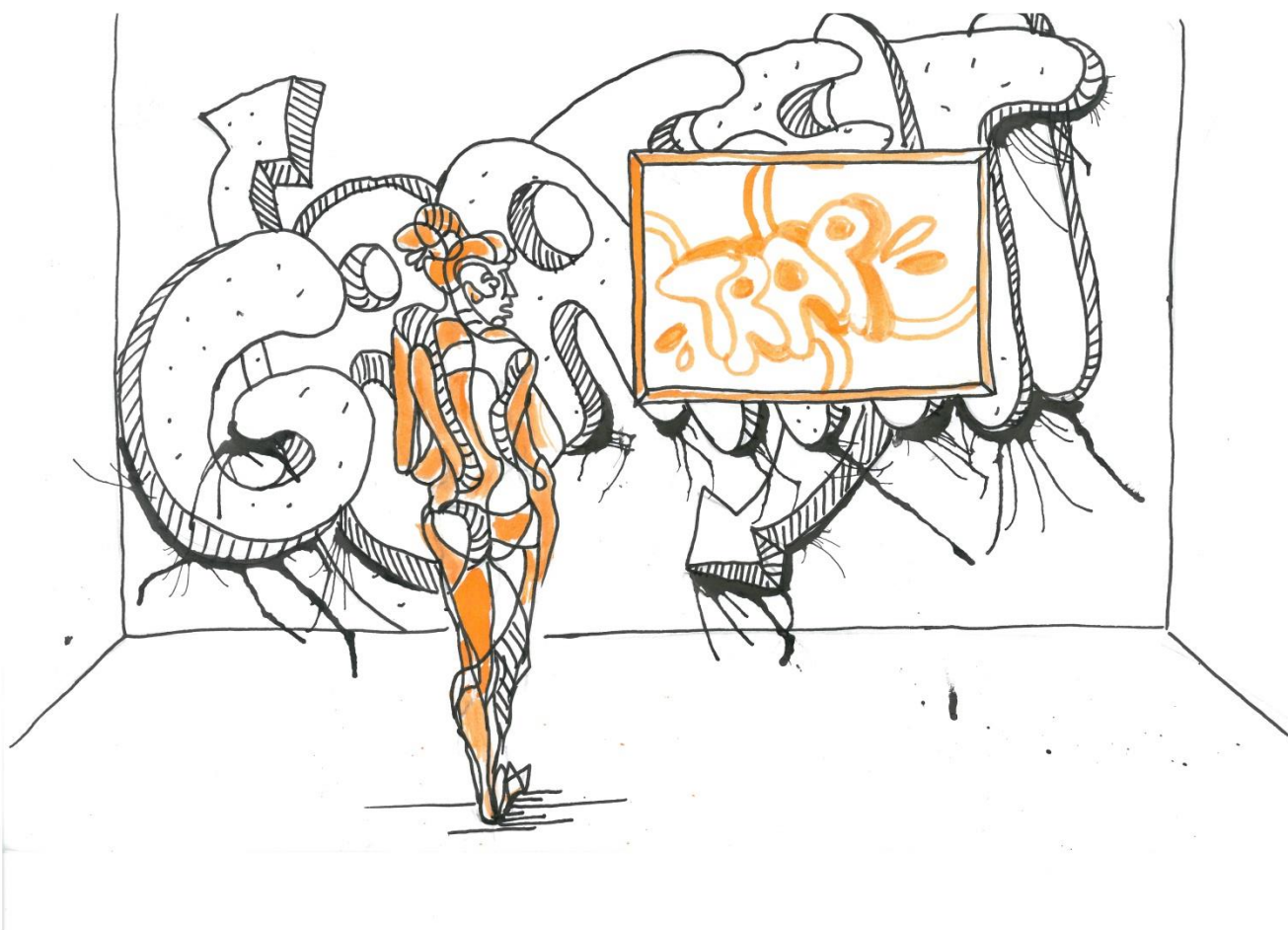

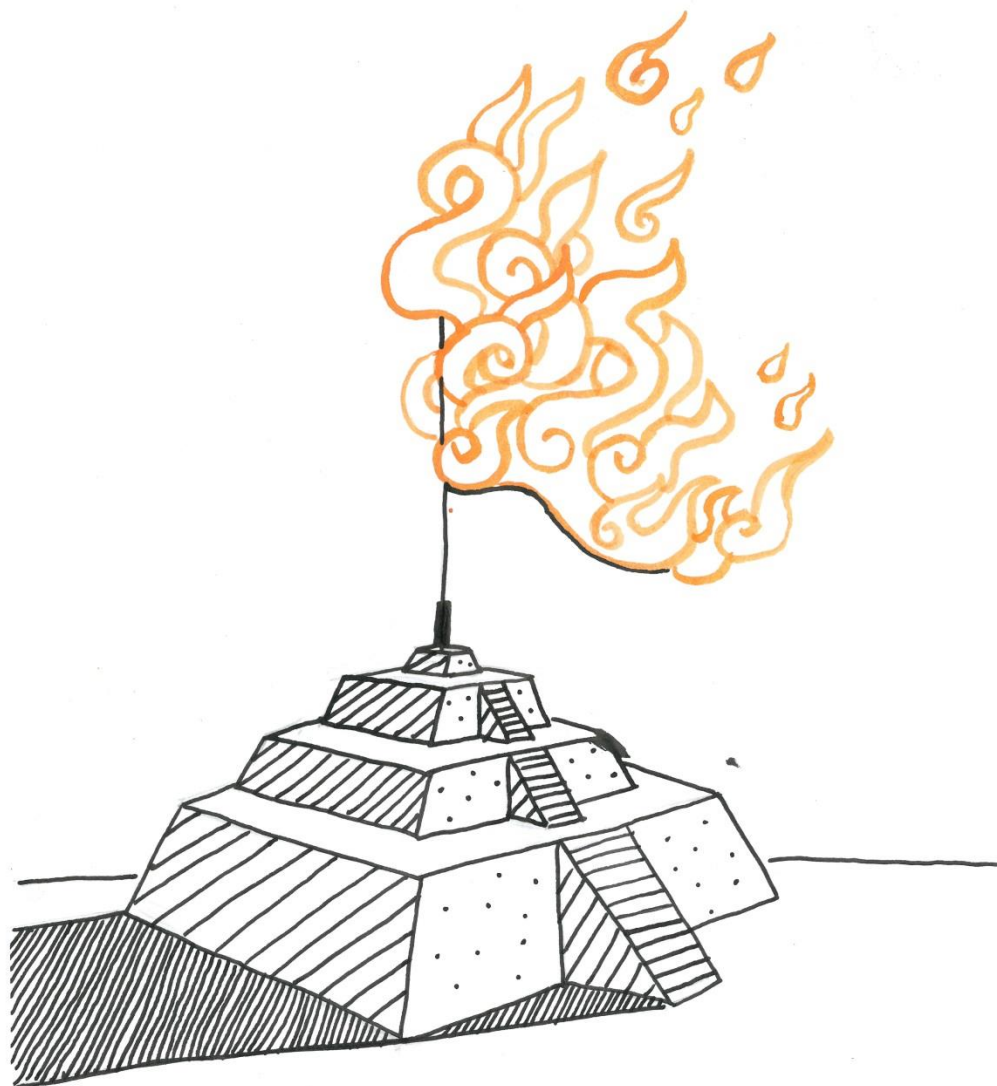
YIN-YANG-PING-PONG

A 180-as csapat pályázata a 2015-ben megrendezésre kerülő 56. Velencei Nemzetközi
Képzőművészeti Biennále Magyar Pavilon kiállítására

CSAK TISZTA FORRÁSBÓL

ETWOOD Faipari Kft.

ETWOOD

Árajánlat

A 180-as csapat pályázata a 2015-ben megrendezésre kerülő 56. Velencei Nemzetközi Képzőművészeti Biennále Magyar Pavilon kiállítására

Megtisztelő megkeresésedre ezúton adom meg ajánlatomat a 2015- ben rendezésre kerülő 56. Velencei Nemzetközi Képzőművészeti Biennalé magyar pavilonjának elkészítésére a 180-as csapat tervezete és műszaki leírása alapján.

Térelválasztó falak

2,7 méter magas 20 cm vastag szendvics szerkezetű elválasztó falak, „fehérre” festve, dekoráció nélkül. Összesen 24 fm készül

400.000.-Ft+Áfa

Lebegés

A terem padlója melegen hengerelt szürkés-kékes színű acélburkolattal van ellátva, a falak és a padló találkozásánál szabálytalan, rajzos rés van, felfelé irányuló LED világítással. A látogatók belépés előtt speciális, méretre beálló „mágnespapucst” vesznek fel a saját cipőjükre (40 pár készül), ami tapad az acélpadlóhoz.

Acélpadló 43m2 1.300.000.-Ft+Áfa

Mágnes papucsek 40pár 500.000.-Ft+Áfa

Wellness büfé

Kopott deszka padló, szalmabála falak, középen deszka-szalma design pult. A falakba 4 db. nagyméretű TV, nyitható panelekre szerelve, a panelek mögött konyhai mikrók vannak elhelyezve.

A 180-as csapat pályázata a 2015-ben megrendezésre kerülő 56. Velencei Nemzetközi
Képzőművészeti Biennále Magyar Pavilon kiállítására

Szalmabálák:	300.000.-Ft+Áfa
Deszkapadló (72 m2)	400.000.-Ft+Áfa
Pult	500.000.-Ft+Áfa
Tv, mikro, szoftver, Pc	2.000.000.-Ft+Áfa

Yin-yang-ping-pong

Ipari gumipadló, festett falak, dekoráció nélkül. Középen a ping-pong asztal fekete-fehér sakktábla festéssel. Felette belógatott stúdiómikrofonok (4db.) amik a szoftver segítségével feldolgozzák a mikrofonok jeleit, és a számítógépen megjelenítik.

A telepített „lelátó” 30 fő számára nyújt elegendő helyet.

Ping-pong asztal speciális festéssel	500.000.-Ft+Áfa
Stúdiómikrofonok	1.000.000.-Ft+Áfa
Pc és szoftver	500.000.-Ft+Áfa
Lelátó	450.000.-Ft+Áfa
Ipari gumipadló	420.000.-Ft+Áfa

Csak tiszta forrásból

Különböző anyagú és méretű „graffiticsapdák” kihelyezése (60 db.) tehát a duplája a kiállítandó mennyiségnek, az ország teljes területén,, nagyvárosokban, vasútállomásokon, aluljárókban, építkezéseken stb.

A „csapdák” begyűjtése után képkeretbe kerülnek és így lesznek a falakra helyezve.

A tér hangosítását a területnek megfelelő 2+1 hangrendszerrel oldjuk meg.

A 180-as csapat pályázata a 2015-ben megrendezésre kerülő 56. Velencei Nemzetközi
Képzőművészeti Biennále Magyar Pavilon kiállítására

„graffiticsapdák” gyártása, kihelyezése, begyűjtése és 30 db. keretezése 1.300.000.-
Ft+Áfa

hangrendszer 250.000.-Ft+Áfa

Párhuzamos

Festett falak, zöld műfű padló, térben álló paravánok, meleg, napfény színű világítás, a 2 db beépített fan-coil-ból kellemes meleg légfuvalat. A relé átkapcsol, a fan-coil hideg levegőt fúj, félhomány, hideg „holdfény”.

Műfű padló 250.000.-Ft

2db fan coil+relé 350.000.-Ft

Világítás 250.000.-Ft

Paravánok 180.000.-Ft

Tűzszó

Acél és betonelem talapzaton 3 méteres zászlórúd, kb. 1m²-es zászlóval. A talapzatba forgató-lengető mechanika van beépítve, és a gáztartályok. A zászló anyaga azbesztszövet, aminek felületén apró fűvókák vannak, amik lángba borítják a szövetet. A gyújtást piezo működteti, aminek akkumulátora szintén a talapzatban található.

A falak fehérre festettek, de javaslom a zászló mellett füstösre festeni.

Talapzat zászlóval, mechanikával rúddal és lobogóval: 2.300.000.-Ft+Áfa

Kiszállítás és helyszíni szerelés

1.850.000.-Ft+Áfa

Összesen: 13.200.000.-Ft+Áfa (bruttó 16.764.000.-Ft)

Vállalási határidő: megrendeléstől számított 4 hónap

A 180-as csapat pályázata a 2015-ben megrendezésre kerülő 56. Velencei Nemzetközi
Képzőművészeti Biennále Magyar Pavilon kiállítására

Az ajánlat kelte: 2014. december 12

Az ajánlat érvényes: kiadástól számított 2 hónap

Fizetési feltételek: megrendeléskor 60%, átadáskor 40%

A fenti sorok számadatai további műszaki egyeztetés esetén módosíthatóak!

Az árajánlat csak **egyben érvényes**, megbontása esetén az egyes tételek újrakalkulációja szükséges.

Ajánlatunk **tartalmazza** a műszaki tervezés, alapanyag, gyártás, csomagolás, szállítás és a helyszíni szerelés költségeit is!

Az ajánlatkérésben, megrendelésben nem szereplő munkák elvégzése nem része a vállalásunknak, de minden felmerülő faipari vagy szükség esetén egyszerű gépészeti, elektromos szerelési problémát megoldunk, ennek költsége 4.000.Ft+Áfa/óra, ugyanezen költség ellenében tudunk elvégezni minden, a megrendelő által igényelt nem szakipari munkát.

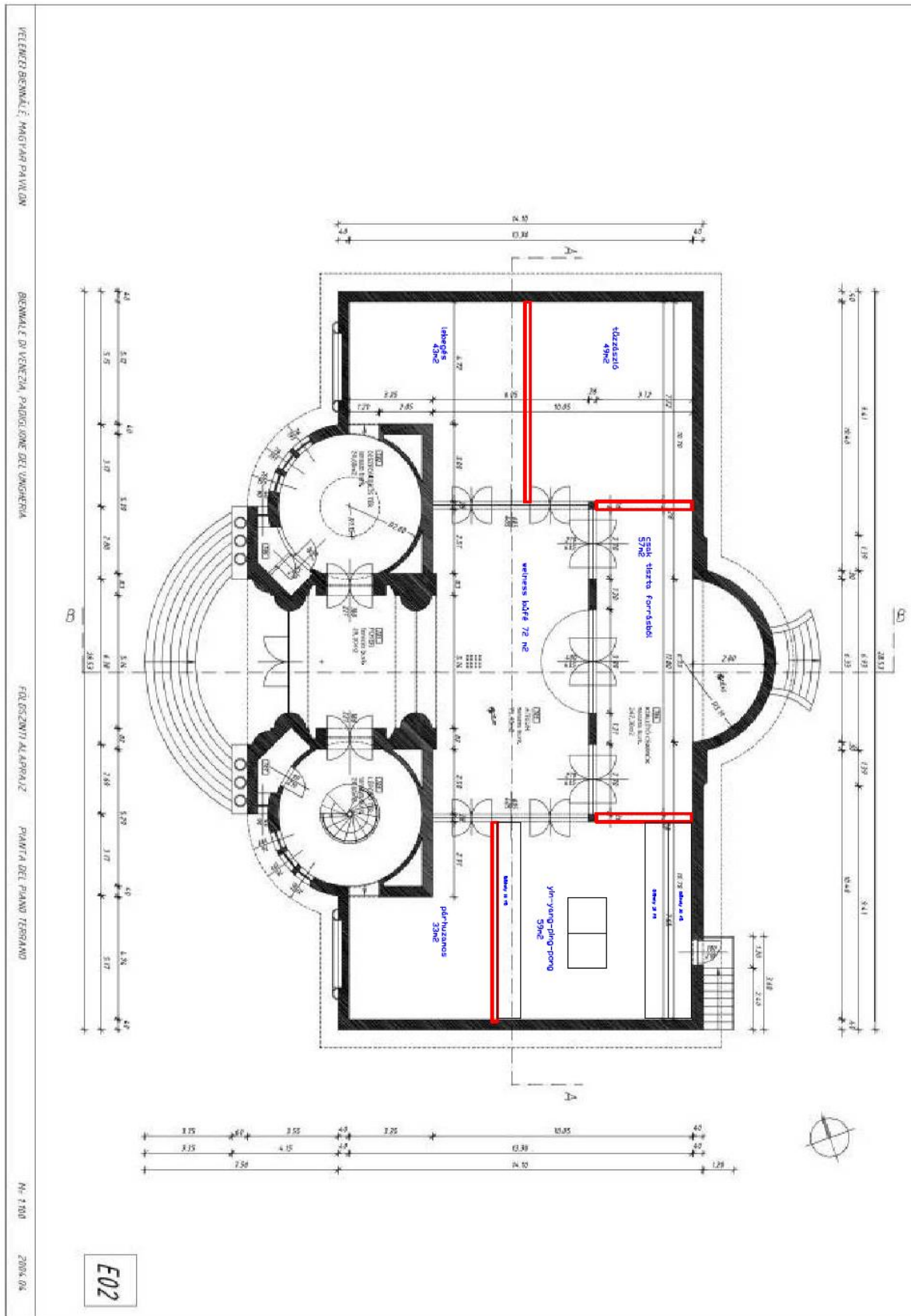
A háztartási és híradástechnikai eszközök, valamint a bútorok csomagolóanyaga az Ön tulajdona, ezeket és a többi iparos által otthagyt építőipari hulladékot 20.000.-Ft+Áfa/m³ összegért tudjuk elszállítani.

Várom visszajelzésedet! Üdvözlettel!

Temcsák Endre

ügyvezető

A 180-as csapat pályázata a 2015-ben megrendezésre kerülő 56. Velencei Nemzetközi Képzőművészeti Biennálé Magyar Pavilon kiállítására

A 180-as csapat pályázata a 2015-ben megrendezésre kerülő 56. Velencei Nemzetközi
Képzőművészeti Biennále Magyar Pavilon kiállítására

A pályázat műszaki költségeket követően a fennmaradó 6.800000 ft-ot a következő módon súlyozná:

Kurátori díj: 1.500 000 ft

Alkotók díja: 1.500 000 ft

Animátorok javadalmazása,

hostes, yin-yang-ping-pongozó színész: 2.500 000 ft

A katalógusra: 1.000 000 ft

A katalógus jelen kiállításon napilap méretű és formátumú, többnyelvű képes művészeti kiadvány volna 10.000 példányszámban.

A katalógus a képi és az írott műfajokra egyensúlyozva reagál,

A 180-AS CSAPAT címmel.

Előzetes helyszínbejárás: 300.000 ft

Mindösszesen: 20.000 000

{A kurátori feladatokat eddig ellátó múzeumépítő – művészettörténész egy feloldhatatlan szakmai ellentét miatt 2014 december 9-én kiszállt a pályázatból, ezért a 180-as csapat Kettős Tamást kérte fel a kurátori szerepre: jogilag. Ugyanakkor, ha a tisztelt zsűri a terv hatékony megvalósulása érdekében kijelölne egy másik kurátort, úgy a költségvetésben szereplő kurátori javadalmazás őt illetné, Kettős Tamás az alkotói díjból részesedne. Kettős Tamás, túl azon, hogy szakmailag segíti a munkát, külföldi kiállításokban és szereplésekben jártas, míg kurátori renomét nem tud felmutatni, viszont jogilag, jelen helyzetben vállalhatja ezt a szerepkört.}

Kettős Tamás

képzőművész, író és előadóművész

Születési hely: Székesfehérvár

Születési dátum: 1967 08. 23.

Autodidakta képzőművész és író.

Képzőművészként: „többrétegű, formázott képein dekoratív környezetben ábrázolja a kultúrtörténet általa megelevenített ikonográfiai típusait (betyárt, banditát, pápát, költőt, szentet stb.). Figurái a kortársi multikulturális környezet jellegzetes tulajdonságait viselve bújnak elő. ~ "kortárs" szentjei szimbolikus figurák, miként attribútumaik (csónak, szarvas, csengő, toll, antenna, különös fejfedők stb.). Képei többnyire narratívák, morális üzeneteket és mitikus történeteket mesélnek el sajátos, figurális, vadnaiv, dekoratív képi nyelven.”

Író, előadóművészként: írásait, grafikáit az *Élet és Irodalom*, az *Árgus* a *Katedrális*, a *Magyar Műhely*, továbbá az *ICA* és a *Litera.hu* közölte.

7 éve működteti a *Kettős Tamás* és a *Vadszamarak* nevű együttesét.

A 180-as csapat pályázata a 2015-ben megrendezésre kerülő 56. Velencei Nemzetközi
Képzőművészeti Biennále Magyar Pavilon kiállítására

Emellett egyéni előadóként rendszeresen lép fel Slam poetry és performance fesztiválok, irodalmi eseményeken.

Az utóbbi években két színházzal is együttműködött fellépőként, az OPÁL és a PAPIROLLÓ társulatokkal.{2011 – 2014}

Egyéni kiállítások és fellépések:

- 1990 - Kirakat Galéria, Vác
- 1991 - *Banditák*, Könyvtár Galéria, Vác
- 1991 - *Ordítótündérek* [Benda Balázssal és Bari Janóval], Madách Imre Művelődési Központ, Vác
- 1992 - Görög Templom [Deli Ágnessel], Vác
- 1993 - Vajda LSG [Bíró Józseffel], Szentendre
- 1993 - *Betyárok, szentek, kislányok...*, Barátság Művelődési Központ, Százhalombatta
- 1994 - *Képek az Új magyar mitológiából*, Mű-Terem Galéria, Budapest
- 1994 - Dobbels Hoef Galerie, Leuven (B)
- 1995 - *Zengőtelepi ikonok*, Stúdió Galéria, Budapest
- 1995 - *Hétköznapi mitológiák* [Kovács Ferencsel], MTESZ Székház, Vác
- 1996 - Víztorony
- 1998 - Bohémia Galéria, Szentendre • Kassai Vidor Galéria, Vác.
- 1999 - Lakótelepi mitológiák – Székelyudvarhely (RO)
- 2000 – től 2014-ig csoportmunka:

Válogatott csoportos kiállítások és fellépések:

- 1989 - *Váci Tárlat*, Görög templom, Vác
- 1990 - Rév Galéria [Bukta Imrével, Bereznay Péterrel és Krizbai Sándorral], Nagymaros
- 1990 - *Stúdió '90*, Ernst Múzeum, Budapest
- 1992 - *Balti Triennálé*, Vilnius
- 1992 - *Stúdió '92*, Ernst Múzeum, Budapest
- 1993 - *Idolumok*, Görög templom, Vác
- 1994 - *Stúdió '93*, Ernst Múzeum, Budapest
- 1995 - *Stúdió '94*, *Stúdió '95*, Vigadó Galéria, Budapest
- 1997 - *Párbeszéd*, Szentendrei Képtár, Szentendre
- 1998 - *Lélektakaró* [3VLAB-bal], Görög templom, Vác
- 1999 *Megismerhetetlen tárgy* [3VLAB-bal], Görög templom, Vác ,
Hamvas Béla emlékkiállítás, Szentendrei Képtár.
Galerie Lände, Kressbronn am Bodensee (D)
- 2000 - *Légből kapott képek* [3VLAB-bal], Ifjúsági Klub és Galéria, Eger.
- 2003 - Hommage á Hasior, Platán Galéria Bp.
- 1999 – től folyamatos csapatmunkák, a Misztrál fesztivál arculattervezése 11 évig,
plakátkészítés, könyvillusztráció, {Végh Attila: Virrasztó Jenő álmai, Magyar Napló, 2012}
művészeti szitaműhely üzemeltetés, Északai Bitlisz és a Vadszamarak nevű formációk
performance-i, részvétel a Sziget fesztiválon {2005}, az A38 hajón többször,
munka a 3VLAB csoporttal Bárdosi József művészettörténésszel, Szurcsik Józseffel, Gaál
Józseffel, Miklós Árpáddal és Cs. Nagy Balázssal,{2001 – 2004}
a szentendrei Nehéz Zenei Fesztiválon, {2007 -2008}
a finn – észt – magyar slam poetry fesztiválon Szkárosi Endrével Helsinkiben {2009}
a Képzőművész Zenekarok Fesztiválján Gyálon {2012}
az Ekszpanzió összművészeti fesztiválon Vácott mintegy 10 évig, {2000 – 2010}
az artAlom összművészeti fesztiválon Egerben {2013 – 2014}
Fellépés a Műcsarnok Sírba viztek című Bizottság kiállításán a Vadszamarak formációval
{2011}, koncertek Budapesten és országsszerte,{1999 – 2014}

A 180-as csapat pályázata a 2015-ben megrendezésre kerülő 56. Velencei Nemzetközi
Képzőművészeti Biennále Magyar Pavilon kiállítására

jelenleg két kiállítás fut, a Simbolism a Verőcei Művelődési Központban {Ef Zámbo Istvánnal, Szécsi Andrással, Aknai Jánossal és Jankovits Jánossal}
és a Zipernowsky Tudományok és Művészetek házában Budapesten

Művek közgyűjteményekben, díjak:

Kessel-Niljen Galerie, Leuven (B).

Kassai Vidor festőverseny 1. díj {2006}

Neufeld Anna – Hincz Gyula díj {2007}

Irodalom

BÁRDOSI J.: *Ikon a romokon*, Árgus, 1994/4.

GÁBOR G.: *Agárdi alkotótelep harmadszor*, Fejér Megyei Hírlap, 1992. október 3.

GAÁL J.: *A Kettős képek elé*, Élet és Irodalom, 1994. augusztus 12.

BOHÁR A.: *Az ornamentalizálódás elmélete és gyakorlata*, Új Művészet, 1998/10.

Falcsik Mari : *Kettős Tamás kétszer négy tételben*, Litera, 2011 szept, 28.

Simon Márton – Lantos László Triceps : „Ismerek egy csóró költőt” röviden a slam poetryről, Magyar Műhely 2013/3

Nyilatkozatok

(A pályázati felhívás 11. 12. és 14. pontja szerint)

Hozzájárulok ahhoz, hogy a Magyar Alkotóművészeti Közhasznú Nonprofit Kft. a benyújtott pályázati anyagot, illetve a pályázat által tartalmazott személyes és egyéb adatokat kezelje, az archívumban tárolja, illetőleg azokba a zsűri tagjai betekintsenek.

Ez úton nyilatkozom arról, hogy nyertessége esetén a pályázat megvalósításának feltételeit, illetőleg a megbízási szerződésben foglalt feltételeket elfogadom.

Valamint hozzájárulok ahhoz, hogy a Magyar Alkotóművészeti Közhasznú Nonprofit Kft. a mellékelt CD-n szereplő pályázati anyagot a (www.velenceibiennale.com) weboldalon nyilvánossá tegye.

2014 december 12.

Kettős Tamás

hovatova@gmail.com

+36 30 562 5 417

1078 Budapest, Hernád utca 32. II. em. 30

A 180-as csapat pályázata a 2015-ben megrendezésre kerülő 56. Velencei Nemzetközi
Képzőművészeti Biennále Magyar Pavilon kiállítására

A 180-as csapat

pályázó, valamint a bemutatásra szánt alkotó rövid szakmai életrajza

Írásbeli hozzájárulás a művek bemutatásához

A magyar pavilonban bemutatásra kerülő projekt szakmai koncepciója MAGYAR és ANGOL nyelven

A projekt látványterve

A többnyelvű katalógus szakmai koncepciója

A kiállítás és a katalógus költségvetési terve (+költségvetési adatlap)

A megvalósítás ütemezése

Kommunikációs terv

Nyilatkozatok

A 180-as csapat pályázata a 2015-ben megrendezésre kerülő 56. Velencei Nemzetközi
Képzőművészeti Biennále Magyar Pavilon kiállítására

Hét darab CD/DVD mellékletet, amely tartalmazza a teljes pályázati anyagot